

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.228/2021/8.

A Fővárosi Ítéltábla a Siegler Bird & Bird Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Nanyista László és dr. Halász Bálint ügyvédek) által képviselt I. rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű és a II. rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek – dr. Vida Fruzsina ügyvéd (ügyvéd címe1) által képviselt I. rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű és a Hetényi Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe2., ügyintéző: dr. Hetényi Kinga ügyvéd) által képviselt II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen üzleti titok megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. február 5. napján kelt 3.P.22.816/2019/127. számú ítélete ellen az I. rendű alperes 130. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felperesek, mint egyetemleges jogosultak javára 50.000 (Ötvenezer) forint összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az I. rendű felperes 2014. óta működő, főtevékenységként biotechnológiai kutatást és fejlesztést végző gazdasági társaság. Egyedüli részvényese az Anglia és Wales Cégbírósága által nyilvántartott II. rendű felperes. Az I. rendű alperes biológus-vegyész kutató, 2014-től az I. rendű felperes vezető tisztségviselője volt, 2017. január 1. és 2019. március 7. között pedig tudományos igazgatóként munkaviszonyban állt az I. rendű felperessel, melynek során a

j...@t...com e-mail címet használta. A II. rendű alperes az I. rendű alperesnek a j...@i...com privát elektronikus levelezéséhez szolgáltatást nyújtó (iCloud) írországi székhelyű vállalkozás.

[2] Az I. rendű felperes a 2015-2017. időszakban a munkavállalók által használt számítógépeket munkavégzés céljából saját virtuális magán hálózatába (VPN) kapcsolta be, amely lehetővé tette a munkavállalók számára, hogy egy megosztott vagy nyilvános hálózaton keresztül úgy küldjenek és fogadjanak adatokat, mintha számítógépeik közvetlenül kapcsolódnának a helyi hálózathoz. Az I. rendű alperes 2015-től használta ilyenként az I. rendű felperessel fennálló munkaviszonya teljesítése körében az I. rendű felperes tulajdonában lévő C02... sorozatszámú Apple MacBook Pro típusú laptopot (a továbbiakban: régi laptop). Az I. rendű felperesnél 2017-ben került kiépítésre az üzleti titkainak fokozottabb védelmét biztosító informatikai (IT) infrastruktúra. Az I. rendű felperes a munkavállalói által menedzselte eszközöket – közöttük a laptopokat is - olyan felügyelt eszközökre cserélte le, amelyeken blokkolásra kerültek azok a kommunikációs csatornák, amelyekre a cég üzleti tevékenységének elvégzéséhez nincs szükség. Az adatok egy migrációs eljárás keretein belül kerültek át.

[3] Mindezzel párhuzamosan az I. rendű felperesnél 2017 júniusában lépett életbe a szellemi tulajdonjog védelmét biztosító szabályzat (IP Szabályzat), valamint az informatikai erőforrásainak és kommunikációs rendszereinek elfogadható használatáról szóló informatikai biztonsági szabályzat (IT Szabályzat). A szabályzat VI. fejezete ismerteti az I. rendű felperes e-mail rendszere jogszerű használatának szabályait. A VIII. fejezet szabályozza az I. rendű felperes IT-erőforrásai jogszerű felhasználásának szabályait, melyek szerint különösen a felhasználók nem tárolhatják és kezelhetik a Társaság adatait nem felügyelt eszközökön, így különösen nem felügyelt laptopokon.

[4] Az I. rendű felperes 2019. február 21-én informatikai biztonsági vizsgálatot kezdeményezett, ami 2019. február 27-én zárult le. A vizsgálat nyomán készült jelentésből kiderült, hogy az I. rendű alperes 2017. június 22. napja és 2019. március 11. napja között a céges e-mail címéről a privát e-mail címére továbbított e-maileket és azok csatolmányait, 2017. június 22. napja és 2019. május 2. napja között a privát e-mail címéről az I. rendű felperes üzleti titkait hordozó e-maileket küldött harmadik személyeknek, továbbá a régi laptop nem felügyelt, privát részén tárolt és tárol I. rendű felperesi adatokat és dokumentumokat. A jelentést 2019. február 28-án az I. rendű felperes megküldte az I. rendű alperes részére csatolva munkaviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetése tervezetét. 2019. március 6-án felszólította az I. rendű alperest, hogy másnap jelenjen meg személyesen az I. rendű felperes által rendelkezésére bocsátott informatikai és telekommunikációs eszközök visszaszolgáltatása céljából annak érdekében, hogy ezen eszközökről az I. rendű felperes a céggel kapcsolatos információkat törölhesse. Az I. rendű alperes ennek nem tett eleget, ezért az I. rendű felperes 2019. március 7-én azonnali hatályú felmondással megszüntette a munkaviszonyát és ismét felszólította az üzleti titkokat képező eszközök visszaszolgáltatására. Az I. rendű alperes 2019. március 20. és 22-e között visszaszolgáltatta az I. rendű felperes tulajdonát képező céges eszközöket, kivéve a régi laptopot, amit az I. rendű felperes ismételt felszólításai ellenére a későbbiekben sem adott át.

[5] Az I. rendű felperes a keresetlevél benyújtását megelőzően ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel élt, amelynek a törvényszék helyt adott és a kérelemben foglalt meghatározott cselekmények tanúsítására kötelezte az alpereseket. A Fővárosi Ítéltábla a 2020. június 30-án kelt 8.Pkf.25.182/2020/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[6] 2020. május 22. napján az I. rendű felperes, mint átruházó, és a II. rendű felperes, mint átvető között átruházási megállapodás jött létre, melynek értelmében az I. rendű felperes 2020. május 22-i hatállyal teljes körűen és visszavonhatatlanul átruházta a II. rendű felperesre a tevékenységi körében addig létrejött valamennyi bizalmas információt, ideértve különösen az üzleti titkokat és a know-how-t.

[7] Az I. rendű felperes 2019. október 22. napján keresetet terjesztett elő, melyben kérte, hogy a bíróság

a. a Ptk. 2:47. §-a alapján állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követett el azzal, hogy 2017. június 22. napja és 2018. augusztus 7. napja között a „j...@t...com” e-mail címről a „j...@i...com” e-mail címre továbbította az F/11 mellékletben az 1-12. sorokban jelölt és az ott meghatározott tárgyú e-maileket és az azok mellékleteiben található tényeket, tájékoztatást, adatokat, ismereteket valamint az azokból készült összeállításokat, és megsértette az I. r. felperes üzleti titokhoz fűződő jogát, azáltal, hogy ezen üzleti titoknak minősülő információkat engedély nélküli másolat készítése útján, jogosulatlanul szerezte meg;

b. az üzleti titokról szóló 2018. évi LIV. törvény (Üttv.) 6. és 7. §-ai alapján állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követett el azzal, hogy 2018. augusztus 8. napja és 2019. március 11. napja között a „j...@t...com” e-mail címről a „j...@i...com” e-mail címre továbbította az F/11 mellékletben 13-21. sorokban jelölt és az ott meghatározott tárgyú e-maileket és az azok mellékleteiben található tényeket, tájékoztatást, adatokat, ismereteket valamint az azokból készült összeállításokat, és megsértette a felperes (a jogutódlás engedélyezését követően I. r. felperes) üzleti titokhoz fűződő jogát, azáltal, hogy ezen, 2020. május 21. napjáig az I. r. felperes üzleti titkának minősülő információkat engedély nélküli másolat készítése útján, jogosulatlanul szerezte meg;

c. állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követett el azzal, hogy 2017. június 22. napja és 2019. március 11. napja között a „j...@t...com” e-mail címről a „j...@i...com” e-mail címre engedély nélküli jogellenes másolatkészítés útján továbbított, F/11 mellékletben felsorolt és az ott meghatározott tárgyú e-mailekhez és az azok mellékleteiben található tényekhez, tájékoztatáshoz, adatokhoz, ismeretekhez valamint az azokból készült összeállításokhoz, mint üzleti titoknak minősülő információkhoz való hozzáférést 2020. május 21. napjáig jogellenesen fenntartotta, folyamatosan megsértve ezzel az I. r. üzleti titokhoz fűződő jogát;

d. állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követett el azzal, hogy 2017. június 22. napja és 2019. március 11. napja között a magáncélra használt – a II. r. alperes által szolgáltatott – iCloud felhő alapú tárhelyére másolta az F/11-F/12 mellékletben felsorolt e-mailek csatolmányait képező, 2020. május 21. napjáig az I. r. felperes üzleti titkát tartalmazó

fájlokat, és megsértette az I. r. felperes üzleti titokhoz fűződő jogát, azáltal, hogy ezen fájlokat engedély nélküli másolat készítése útján jogosulatlanul szerezte meg;

e. állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követett el azáltal, hogy az F/12 mellékletben felsorolt, 2017. június 22. napja és 2019. május 2. napja között a „j...@i...com” e-mail címről a felperes (a jogutódlás engedélyezését követően I. r. felperes) üzleti tevékenységéhez kapcsolódóan kiküldött e-mailekhez, és az azok csatolmányait képező, 2020. május 21. napjáig az I. r. felperes üzleti titkait tartalmazó, egyfelől a magáncélra használt – és a II. r. alperes által szolgáltatott – iCloud felhő alapú tárhelyén tárolt, illetve másfelől az I. r. felperes tulajdonát képező, 2015. január 21-én vásárolt C02... sorozatszámú, Apple MacBook Pro típusú személyi számítógép (laptop) I. r. felperes által nem felügyelt részein létrehozott, módosított és tárolt fájlokhoz 2020. május 21. napjáig jogellenesen hozzáfért;

f. állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követett el azáltal, hogy az általa A/13 alatt csatolt mellékletben található, az Ellenkérelem 13. oldalán a) és b) pontokkal számozott és 2020. május 21. napjáig a felperes (a jogutódlás engedélyezését követően I. r. felperes) üzleti titkait tartalmazó e-maileket engedély nélküli másolat készítése útján jogellenesen szerezte meg, megsértve ezáltal az I. r. felperes üzleti titokhoz fűződő jogát;

g. állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követett el azáltal, hogy az általa A/11 alatt csatolt dokumentumhoz, az általa A/13 alatt csatolt mellékletben található, az Ellenkérelem 13. oldalán a-d) és g)-i) pontokkal számozott e-mailekhez és az azok mellékleteiben található tényekhez, tájékoztatáshoz, adatokhoz, ismeretekhez valamint az azokból készült összeállításokhoz, az általa A/15 alatt csatolt dokumentumhoz, mint 2020. május 21. napjáig az I. r. felperes üzleti titkait tartalmazó információkhoz, jelenleg is jogellenesen hozzáfér;

A II. r. felperes a 2020. január 4-én módosított keresetével azt kérte, hogy a bíróság

h. állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követett el azzal, hogy 2018. augusztus 8. napja és 2019. március 11. napja között a „j...@t...com” e-mail címről a „j...@i...com” e-mail címre továbbította az F/11 mellékletben 13-21. sorokban jelölt és az ott meghatározott tárgyú e-maileket és az azok mellékleteiben található tényeket, tájékoztatást, adatokat, ismereteket valamint az azokból készült összeállításokat, és megsértette a II. r. felperes üzleti titokhoz fűződő jogát, azáltal, hogy ezen, 2020. május 22. napjától a II. r. felperes üzleti titkának minősülő információkat engedély nélküli másolat készítése útján, jogosulatlanul szerezte meg;

i. állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követ el azzal, hogy a 2017. június 22. napja és 2019. március 11. napja között a „j...@t...com” e-mail címről a „j...@i...com” e-mail címre engedély nélküli jogellenes másolatkészítés útján továbbított, F/11 mellékletben felsorolt és az ott meghatározott tárgyú e-mailekhez és az azok mellékleteiben található tényekhez, tájékoztatáshoz, adatokhoz, ismeretekhez valamint az azokból készült összeállításokhoz, mint üzleti titoknak minősülő információkhoz való hozzáférést 2020. május 22. napjától jogellenesen fenntartja, folyamatosan megsértve ezzel a II. r. felperes üzleti titokhoz fűződő jogát;

j. állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követett el azzal, hogy 2017. június 22. napja és 2019. március 11. napja között a magáncélra használt – a II. r. alperes által szolgáltatott – iCloud felhő alapú tárhelyére másolta az F/11-F/12 mellékletben felsorolt e-mailek csatolmányait képező, 2020. május 22. napjától a II. r. felperes üzleti titkát tartalmazó fájlokat, és megsértette a II. r. felperes üzleti titokhoz fűződő jogát, azáltal, hogy ezen fájlokat engedély nélküli másolat készítése útján jogosulatlanul szerezte meg;

k. állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követ el azáltal, hogy az F/12 mellékletben felsorolt, 2017. június 22. napja és 2019. május 2. napja között a „j...@i...com” e-mail címről

a felperes (a jogutódlás engedélyezését követően I. r. felperes) üzleti tevékenységéhez kapcsolódóan kiküldött e-mailekhez, és az azok csatolmányait képező, 2020. május 22. napjától a II. felperes üzleti titkait tartalmazó egyfelől a magáncélra használt – és a II. r. alperes által szolgáltatott – iCloud felhő alapú tárhelyén tárolt, illetve másfelől a I. r. felperes tulajdonát képező, 2015. január 21-én vásárolt C02... sorozatszámú, Apple MacBook Pro típusú személyi számítógép (laptop) I. r. felperes által nem felügyelt részein létrehozott, módosított és tárolt fájlokhoz 2020. május 22. napjától jogellenesen hozzáfér;

l. állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követ el azáltal, hogy az általa A/13 alatt csatolt mellékletben található, az Ellenkérelem 13. oldalán a) és b) pontokkal számozott és 2020. május 22. napjától a II. r. felperes üzleti titkait tartalmazó e-maileket engedély nélküli másolat készítése útján jogellenesen szerezte meg, megsértve ezáltal a II. r. felperes üzleti titkokhoz fűződő jogát; és

m. állapítsa meg, hogy az I. r. alperes jogsértést követ el azáltal, hogy az általa A/11 alatt csatolt dokumentumhoz, az általa A/13 alatt csatolt mellékletben található, az Ellenkérelem 13. oldalán a-d) és g)-i) pontokkal számozott e-mailekhez és az azok mellékleteiben található tényekhez, tájékoztatáshoz, adatokhoz, ismeretekhez valamint az azokból készült összeállításokhoz, az általa A/15 alatt csatolt dokumentumhoz, mint 2020. május 22. napjától a II. r. felperes üzleti titkait tartalmazó információkhoz, jelenleg is jogellenesen hozzáfér;

n. tiltsa el az I. r. alperest a további jogsértéstől, nevezetesen attól, hogy a jogsértő módon tárolt II. r. felperesi üzleti titkokat, illetve az azokról jogsértő módon létrehozott másolatokat tovább tárolja, hasznosítsa, illetve felfedje (mással közölje és/vagy nyilvánosságra hozza) és hogy azokról további másolatot készítsen;

o. kötelezze az I. r. alperest a sérelmes helyzet megszüntetésére azáltal, hogy kötelezze a jogsértő módon tárolt II. r. felperesi üzleti titkok, illetve az azokról jogsértő módon létrehozott másolatok visszaállíthatatlan törlésére;

p. kötelezze az I. r. alperest arra, hogy a birtokában lévő, az I. r. felperes tulajdonát képező, 2015. január 21-én vásárolt C02... sorozatszámú, Apple MacBook Pro típusú személyi számítógépet (laptopot), mint a II. r. felperes üzleti titkait tartalmazó eszközt, adja át az I. r. felperesnek;

q. kötelezze az II. r. alperest annak abbahagyására, hogy az I. r. alperes részére hozzáférést biztosít az általa 2017. június 22. napja és 2019. március 11. napja között a „j...@t...com” e-mail címről a „j...@i...com” e-mail címre továbbított, F/11 alatt csatolt mellékletben listázott, valamint az F/12 mellékletben listázott, a „j...@i...com” e-mail címről az I. r. felperes és a II. r. felperes üzleti tevékenységéhez kapcsolódóan kiküldött e-mailekhez és az azok csatolmányait képező, a II. r. felperes üzleti titkait tartalmazó fájlokhoz, valamint bármennyi olyan további, az I. r. alperes „iCloud” tárhelyén található számítógépes állományokhoz (fájlokhoz), amelyek forrása a t...com számítógépes tartomány (domain).

r. kötelezze a bíróság a II. r. alperest az I. r. alperes privát tárhelyén lévő F/11-12 lista szerinti levelek végleges törlésére.

[8] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy megszegte volna az IP szabályzatot, arra hivatkozott, hogy kizárólag az I. rendű felperes és munkavállalói, valamint az I. rendű felperessel kapcsolatban álló harmadik személyek részére osztott meg információkat a munkavégzés teljesítése érdekében. Vitatta az IT Szabályzat állított megszegését is arra hivatkozással, hogy az I. rendű felperes a privát e-mail cím használatáról tudott és azt kifejezetten megengedte.

[9] A II. rendű alperes ellenkérelmében azt adta elő, hogy a felsorolt összesen 99 db e-mail közül 47 db már nem elérhető, míg a fennmaradó 52 db e-mailt blokkolta.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. r. alperes

- azzal, hogy 2017. június 22. és 2019. március 11. napja között a „j...@t...com” e-mail címről a „j...@i...com” e-mail címre másolta az ítélet F/11 mellékletében felsorolt e-maileket és azok mellékleteit, továbbá ezeket az e-maileket és mellékleteiket 2019. március 7. napjától a fenti privát tárhelyén tárolta és ezáltal azokhoz engedély nélkül hozzáfért,

- azzal, hogy az ítélet F/12 mellékletében felsorolt e-maileket és mellékleteiket 2019. március 7. napjától a fenti privát tárhelyén tárolta és ezáltal azokhoz engedély nélkül hozzáfért;

- azzal, hogy a felperes üzleti titkait 2019. március 7. és 2020. október 2. napja között a C02... sorozatszámú Apple MacBook Pro típusú laptopon tárolta és azokhoz engedély nélkül hozzáfért,

- azzal, hogy az ítélet [37] bekezdésében felsorolt e-mailekhez 2019. március 7. napjától engedély nélkül hozzáfér;

- azzal, hogy a 46. sz. ellenkérelemhez A/11. és A/15 alatt csatolt dokumentumokhoz 2019. március 7. napjától engedély nélkül hozzáfér,

2020. május 22. napjától megsértette, illetve megsérti a II. r. felperes üzleti titokhoz fűződő jogát.

A törvényszék kötelezte a II. r. alperest, hogy 15 nap alatt véglegesen törölje az I. r. alperes „j...@i...com” privát tárhelyén lévő F/11-12 lista szerinti – a tárhelyen még meglévő – leveleket.

Eltiltotta az I. r. alperest attól, hogy a II. r. felperes fentiek szerinti üzleti titkait, illetve az azokról engedély nélkül létrehozott másolatokat tovább tárolja, hasznosítsa, illetve felfedje (mással közölje és/vagy nyilvánosságra hozza) és hogy azokról további másolatot készítsen.

Az elsőfokú bíróság az I. r. felperes teljes keresetét és a II. r. felperes fentieket meghaladó keresetét elutasította.

Kötelezte az I. r. alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a II. r. felperesnek 66.000 forint perköltséget, és akként rendelkezett, hogy az I. r. alperes és az I. r. felperes egymással szembeni perköltségeiket maguk viselik.

[11] Az elsőfokú bíróság határozatát az üzleti titokról szóló 2018. évi LIV. törvény (Üttv.) 1. §-ának (1) bekezdésére, 6. § (1) és (2) bekezdésére, 7. § (1) bekezdés a) pontjára, (2) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:46. § (2) bekezdésére, 2:47. § (1) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. §-ának (2) bekezdésére, 269. § (1) bekezdés c) pontjára és 341. § (1) bekezdésére alapította.

[12] Egyetértett az I. rendű alperessel abban, hogy a jogátruházást követően az I. rendű felperest nem illetik meg a perben érvényesített üzleti titokra vonatkozó jogok, ezért keresetösségi joga híján a törvényszék az I. rendű felperes keresetét teljes egészében elutasította. Nem osztotta azonban az I. rendű alperes álláspontját abban, hogy mivel a II. rendű felperes csak 2020. május 21. napjától kérte az alperesi jogsértés megtörténtének megállapítását, ezért a törvényszék nem vizsgálhatja az ezen időpont előtti cselekmények a jogszerűségét.

[13] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az F/11 jelű lista szerinti e-mailek tartalma esetében adatokról van szó, amelyeket az I. rendű alperes az I. rendű felperesnél rendszeresített vállalati levelezőrendszeréből másolt át a privát tárhelyére. Hangsúlyozta, hogy az elektronikus levelező szolgáltatások legalább felhasználónév és jelszó megadásával hozzáférhetőek, akár vállalati, akár privát szolgáltatásról van szó. Ebből arra következtetett, hogy az F/11 számú lista szerinti levelekben lévő adatok titkossága megvalósul. Emellett az I. rendű felperes a saját levelezőrendszere esetében informatikai felügyeletet és védelmet biztosított, amit a levelezésre vonatkozó speciális szabályrendszer – ami legkésőbb 2018. májusára megvalósult - erősít meg. Mindez nem hagyott kétséget a törvényszékben a tekintetben, hogy a törvényi definíció szerinti titkosság az I. rendű alperes hivatalos e-mail címén meglévő és onnan elküldött adatok tekintetében teljesül. Az elsőfokú bíróság jelentőséget tulajdonított annak, hogy az I. rendű alperes 2017. január 1. és 2019. március 7. között tudományos igazgatója volt az I. rendű felperesnek, munkaszerződése szerint munkaköri feladatai közé tartozott az I. rendű felperes üzleti tevékenységéhez bármilyen módon kapcsolódó, vagy annak folytatásához szükséges szellemi alkotások létrehozása. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű felperes főtevékenysége a biotechnológiai kutatás-fejlesztés, amely piac különösen kompetitív és innováció-érzékeny, amiben kiemelt szerepe van az üzleti titoknak. Mindezen körülményekből annak vélelme következik az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, hogy az I. rendű alperesnek, mint tudományos igazgatónak a vállalati e-mail címén elérhető, a munkáltató I. rendű, majd később II. rendű felperes üzleti tevékenységével kapcsolatos adatok nem közismertek és nem könnyen hozzáférhetőek, azaz titkosak.

[14] Az F/11-12 levelek, továbbá az F/13/ 1-48 mellékletben szereplő dokumentumok tekintetében a törvényszék számára nem volt kétséges, hogy ezek a jogi, pénzügyi és tudományos adatok jellegükből következően vagyoni értékkel bírnak, mivel az érintett gazdasági tevékenységet végző személyek számára nem, vagy nem könnyen hozzáférhetőek. Álláspontja szerint az I. rendű alperes nem bizonyította azt az állítását, hogy a kérdéses levelek tartalma kizárólag olyan szabadalmi adatokra vonatkozik, amelyek bárki számára hozzáférhetőek nyilvános adatbázisban vagy szakcikkekben. Súlytalannak találta az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes azon védekezését is, hogy a kérdéses adatok azért nem titkosak, mert azok magánlevelezésekbe is bekerültek. Nézete szerint semmilyen peradat nem támasztotta alá, hogy a felperes üzleti titkai illetéktelen személyekhez jutottak volna. A törvényszék kifejtette, hogy annak ténye, hogy az adatok egy részét az I. rendű alperes maga állította elő, és e tekintetben akár szerzői jog is megilleti, nem befolyásolja azt, hogy az adatok, mint üzleti titkok a felpereseket illetik meg.

[15] Az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy teljesül a perbeli esetben az üzleti titok másik konjunktív feltétele is, nevezetesen, hogy az I. rendű felperes a titkai megóvása érdekében az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította. Ezt alátámasztja az a perbeli tény, hogy az I. rendű felperes a 2017-2018 közötti időszakban olyan informatikai eszközberuházást vitt véghez, és olyan szabályrendszert alkotott, amelyek üzleti titkai védelmét szolgálták. Emellett saját címtartománya alá szervezett belső levelezőrendszert és virtuális magánhálózatot (VPN) üzemeltetett, amelybe a munkavállalók számítógépeit bekapcsolta. Nem kétséges tehát, hogy az I. rendű felperes a titkai védelméhez szükséges informatikai rendszert kiépítette. A törvényszék szükségtelennek látta teljesíteni az I. rendű alperesnek az informatikai szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványát, mert különleges szakértelem nélkül is megállapíthatónak látta, hogy a felperes a titkai megóvását biztosító megoldásokat vett használatba, ezáltal az adott helyzetben elvárható információ-biztonsági intézkedéseket teljesítette, így az Üttv. 1. §-a szerinti, az üzleti titok védelme érdekében kifejtett, az adott helyzetben általában elvárható magatartás tanúsítása teljesült. Emellett az I. rendű felperes az információvédelem biztosításának másik eszközeként 2017-ben IT szabályzatot alkotott, amelyben valamennyi munkavállalója számára világossá tette a bevezetett informatikai rendszer használatával kapcsolatos követelményeit, elvárásait és tiltásait. E szabályzat az I. rendű alperesre is kötelező volt, melynek VI. fejezete ismerteti az I. rendű felperes e-mailrendszere jogszerű használatának szabályait. A törvényszék arra a meggyőződésre jutott, hogy e technológiai megoldások alkalmazása és azok rendeltetésszerű működtetését érvényre juttató informatikai biztonsági szabályzat bevezetése az I. rendű felperesnél együttesen kielégítik az üzleti titok védelmében az adott helyzetben elvárható intézkedés követelményét. Minden körülmény együttes mérlegelése eredményeképpen azt állapította meg, hogy az F/11 számú mellékletek szerinti e-mailek olyan titkos adatokat tartalmaznak, amelyek védelme érdekében az I. rendű felperes az általában elvárható magatartást tanúsította, tehát a levelek tárgya az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerinti üzleti titok, melyek jogosultja az I. rendű felperes volt, a jogutódlás után pedig a II. rendű felperes lett.

[16] Egyetértett az I. rendű felperessel abban, hogy az e-mailek valamely e-mail címre való továbbítása technikailag az elektronikus levél tartalmának előállítását és elhelyezését jelenti egy másik szerveren, azaz másolatkészítést, ez pedig az Üttv. 6. § (2) bekezdése értelmében az üzleti titok megszerzésének egyik esete. Mivel az Üttv-ben szabályozott tényállások objektívek, az üzleti titokról való másolatkészítést csak a jogosult engedélye jogosíthatja, így annak a törvényszék nem tulajdonított jelentőséget, hogy a másolatkészítés milyen tudati viszonyok között - jóhiszeműen eljárva - történt-e. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű felperes legkésőbb 2018. májusára befejezte az üzleti titkai védelmét szolgáló informatikai fejlesztést, melynek keretében az I. rendű alperes is új laptopot kapott, így a 2018. májusa utáni másolatkészítéseket az I. rendű felperes korábbi rendszerének esetleges hiányos működése nem motiválhatta. Mivel az I. rendű alperes a levelek másolásának ésszerű indokát nem adta, így az elsőfokú bíróságnak nem támadt kétsége afelől, hogy annak célja az üzleti titkok megszerzése - az I. rendű felperes ellenőrzésén kívül eső birtokbavétele - volt. A törvényszék ezért megállapította, hogy a levelek saját privát tárhelyre való továbbításával az Üttv. 6. § (1) és (2) bekezdése szerinti tényállás megvalósult. Mivel azonban az Üttv. 2018. augusztus 8. napján lépett hatályba, ezért az Üttv. 6. § (1) és (2) bekezdéseibe ütköző üzleti titoksértést azon másolásokra - az F/11 listában a 13-21 tétele számú e-mailekre - látta megállapíthatónak, amelyek a törvény hatálybalépését követően valósultak meg.

[17] A törvényszék rögzítette, hogy a 2018. augusztus 8. napja előtti - az F/11 listában 1-12 tételszámú e-mailekről vonatkozó - másolatkészítés útján való megszerzést az I. rendű felperes a Ptk. 2:47. §-a alapján panaszolta. Hangsúlyozta, hogy e jogszabályi rendelkezést az Üttv. hatálybalépítésével egyidejűleg helyezte hatályon kívül a jogalkotó, az Üttv-ben foglalt üzleti titok fogalmát és megsértésének eseteit pedig a korábbi, egyetlen összefoglaló törvényi tényállásával lényegében azonosan, de részletesebben szabályozta. Mindebből az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy a vizsgált történeti tényállásban az Üttv. 1. és 6. §-ának megvalósulása implikálja a Ptk. 2:47. §-ának megvalósulását is. Erre tekintettel megállapította, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy 2017. június 22. napja és 2019. március 11. napja között a hivatali e-mail címéről a magán e-mail címére másolta az F/11 mellékletben felsorolt e-maileket 2018. augusztus 8. napja előtt - az 1-12 levelek másolásával - a Ptk. 2:47. § (1) bekezdésébe, 2018. augusztus 8. napját követően pedig - a 13-21 levelek másolásával - az Üttv. 6. § (2) bekezdésébe ütköző üzleti titoksértést valósított meg. Az I. rendű felperes üzleti titkaihoz való engedély nélküli hozzáférést az elsőfokú bíróság abban látta megvalósultnak, hogy az I. rendű felperes ellenőrzése alatt álló vállalati levelezőrendszerből az I. rendű alperes kivont leveleket, és azok adatait az I. rendű felperes ellenőrzésén kívül eső, privát tárhelyén tárolt. Tekintettel arra, hogy az I. rendű felperes az I. rendű alperes munkaviszonyát 2019. március 7. napján azonnali hatállyal megszüntette, így e naptól az I. rendű alperes üzleti titoksértést valósított meg azzal, hogy az F/11 mellékletben szereplő levelekhez jogosulatlanul hozzáfér, mely jogsértés valamennyi, eddig nem törölt, F/11 alatti levélre megvalósult. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy az F/11 mellékletben felsorolt e-maileket és csatolmányait 2019. március 7. napjától privát tárhelyén tárolja és ezáltal azokhoz jogosulatlanul hozzáfér, az Üttv. 6. § (1)-(2) bekezdéseibe ütköző üzleti titoksértést valósít meg.

[18] Az F/12. szám alatti e-mailek tekintetében - amelyekben az I. rendű alperes a privát e-mail címéről harmadik személyek részére küldött elektronikus leveleket - a törvényszék kifejtette, hogy e levelek tartalmának forrása nem az I. rendű alperes vállalati, hanem privát levelező tárhelye, e levelek itt keletkeztek és innen kerültek elküldésre, tehát első látásra az I. rendű alperes magánlevelezésének tekinthetőek, így azok tartalmáról vélelmezhető a Ptk. 2:46. § (1) bekezdése alapján, hogy az I. rendű alperes magántitkát képezi, mely vélelmet az I. rendű felperesnek kellett a perben megdöntenie. E tekintetben az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az I. rendű felperes üzleti titkai jogosulatlan hozzáféréssel való megszerzésének esete valósult meg, amelyet az I. rendű alperes azzal tanúsított, hogy a F/12 leveleket az I. rendű felperes tiltakozása ellenére privát tárhelyén tárolta azt követően is, hogy az I. rendű felperes 2019. március 6. napján felszólította azok eltávolítására, így az I. rendű alperes az Üttv. 6. § (1) és (2) bekezdéseibe ütköző módon üzleti titoksértést valósított meg.

[19] A régi laptop tekintetében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy ezt a készüléket az I. rendű alperes használta 2015-től munkaviszonya megszűnéséig. Az I. rendű felperes a készüléket saját virtuális magán hálózatába (VPN) kapcsolta be, amely lehetővé tette az I. rendű alperes számára a biztonságos munkavégzést. Az I. rendű alperes nem állította és nem valószínűsítette, hogy a munkavégzés körében vagy érdekében előállított, illetve megszerzett adatokat akár az I. rendű felperes erre való felszólítása nyomán, akár munkaviszonya megszűnését követően véglegesen eltávolította erről a számítógépről, ezért az elsőfokú bíróság elfogadta az I. rendű felperes arra vonatkozó állítását, hogy az I. rendű alperes ezeket

az adatokat később is ezen a számítógépen tárolta. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű alperes a perben elzárkózott annak biztosításától, hogy az I. rendű felperes a számítógépet megvizsgálhassa, mely passzivitást a törvényszék az I. rendű alperes terhére értékelt. A régi laptop biztonságos működtetését és I. rendű felperesi felügyeletét biztosító VPN-technológia alkalmazása, és annak rendeltetésszerű működtetését érvényre juttató informatikai biztonsági szabályzat bevezetése a törvényszék álláspontja szerint együttesen kielégítik az üzleti titok védelmében tett elvárható intézkedés követelményét, melyből arra következtetett, hogy a régi laptopon tárolt, a felek munkaviszonya körében megszerzett, vagy előállított adatok az I. rendű felperes üzleti titkát képezik. Minderre tekintettel a törvényszék megállapította, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy az I. rendű felperes üzleti titkait 2019. március 7. napjától a régi laptopon tárolja, és ezáltal azokhoz jogosulatlanul hozzáfér, az Üttv. 6. § (1) és (2) bekezdéseibe ütköző módon üzleti titoksértést valósít meg.

[20] Az A/13 alatt csatolt e-mailek tekintetében az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy e leveleket az I. rendű alperes maga tette a peranyag részévé ellenkérelmében kifejtett érveinek bizonyítékaként. A levelek tartalmáról maga állította, hogy azok az I. rendű felperes üzleti titkait tartalmazzák, így ebben az esetben további vizsgálat nélkül megállapítható volt, hogy a levelekben lévő adatok az I. rendű felperest illető, az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerinti üzleti titkot képeznek. Az ezekhez történő hozzáférésre az I. rendű alperes az I. rendű felperessel fennálló munkaviszonya keretében azon időpontig volt jogosult, amíg azt az I. rendű felperes az I. rendű alperes számára nem tiltotta meg. Tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes munkaviszonyát az I. rendű felperes 2019. március 7. napján azonnali hatállyal megszüntette, így az elsőfokú bíróság megállapíthatónak látta, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy az A/13. szám alatti melléklet szerinti e-mailekhez és csatolmányaikhoz 2019. március 6. napjától jogosulatlanul hozzáfér, az Üttv. 6. § (1) és (2) bekezdéseibe ütköző üzleti titoksértést valósít meg.

[21] Az A/11 és A/15 szám alatti dokumentumok vonatkozásában a törvényszék arra a megállapításra jutott, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy ezen dokumentumokhoz a felperes felszólításától és munkaviszonya megszüntetésétől - 2019. március 7. napjától - jogosulatlanul hozzáfér az Üttv. 6. § (1) és (2) bekezdéseibe ütköző módon üzleti titoksértést valósít meg.

[22] A kifejtettek következtében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes az F/11 levelek másolásával és azokhoz való jogosulatlan hozzáféréssel, továbbá az F/12 és A/13 e-mailekhez, az A/11 és A/15 jelű dokumentumokhoz, valamint a régi laptopon tárolt felperesi üzleti titkokhoz való jogosulatlan hozzáféréssel üzleti titoksértést követett el, amelyre tekintettel az Üttv. 7. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján nagyobbbrészt a keresetnek megfelelően marasztalta. A törvényszék az I. rendű felperes keresetét teljes körűen elutasította, míg a II. rendű felperes keresetének részben adott helyt elutasítva az F/12 és a régi laptoppal kapcsolatos üzleti titkok jogosulatlan megszerzése miatti kereseteket. Tekintettel arra, hogy a II. rendű felperes kereseti kérelmében csak a jogutódlás napjától, 2020. május 22-től kérte üzleti titkai megsértésének megállapítását, ezért a törvényszék az üzleti titoksértést ezen időponttól kezdődően állapította meg.

[23] A II. rendű alperessel szembeni kereset vonatkozásában az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az I. rendű alperes a megállapított üzleti titoksértéséhez a II. rendű alperes szolgáltatását vette igénybe, azonban hangsúlyozta, hogy a II. rendű alperes közreműködése tisztán technikai természetű. Tekintettel arra, hogy az F/11-12 levelek jelenleg is a II. rendű alperes zárolása alatt állnak, így a törvényszék azok végleges törlésére kötelezte.

[24] A határozattal szemben az I. rendű alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperesek teljes keresetének elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[25] Arra hivatkozott, hogy a törvényszék megsértette a kérelemhez kötöttség elvét és a Pp. 342. § (1) bekezdésében rögzített szabályt, amely szerint az érdemi döntés nem terjeszkedhet túl a kereseti kérelmen, ugyanis a II. rendű felperes a kereseti kérelme 1.3. (i) pontjában 2018. augusztus 8. és 2019. március 11. napja közötti időszak vonatkozásában kérte az engedély nélküli másolás megállapítását, azonban a törvényszék ítéletében kiterjesztette e kérelmet a 2017. június 22. és 2018. augusztus 7. napja között keletkezett e-mailekre is. Az elsőfokú bíróság túlerjeszkedése abban is megnyilvánult, hogy a II. rendű felperes az Üttv. 6. és 7. §-a alapján kérte az üzleti titokhoz fűződő joga megsértésének megállapítását, amely törvény 2018. augusztus 8. napján lépett hatályba, így az ezen időszakot megelőzően keletkezett e-mailek esetében e jogszabály alkalmazása kizárt. Az elsőfokú bíróságnak tehát a II. rendű felperes azon kereseti kérelmét el kellett volna utasítania, amely az Üttv-re hivatkozással kéri annak hatálybalépése előtti e-mailekre vonatkozóan az üzleti titoksértés megállapítását. Az F/11 számú mellékletben felsorolt 21 db e-mailból ez 12 db emailt jelent, amelyek 2017. június 22. és 2018. május 9. napja között íródtak. Az F/12 számú mellékletben felsorolt e-mailek esetében pedig ez 66 emailt érint.

[26] Az I. rendű alperes fellebbezési álláspontja szerint a Ptk. alapján egyáltalán nem állnak fenn az üzleti titoksértés feltételei, így azon időszak alatt keletkezett e-mailek vonatkozásában a II. rendű felperes kereseti kérelme elutasításának lett volna helye. A Ptk. szerint ugyanis jogsértés abban az esetben valósul meg, ha nem közismert adatot illetéktelen személy megszerez. Az I. rendű alperes az I. rendű felperes munkavállalója volt, így illetéktelen személynek nem tekinthető, különös tekintettel arra, hogy az adatok nagy részét saját maga állította elő.

[27] Előadta az I. rendű alperes a fellebbezésében, hogy az I. rendű felperesnél alkalmazott informatikai biztonsági rendszer kiépítése 2017 év végén történt meg, míg az ún. vastag kliens alkalmazása és az ún. új laptop konfigurálása 2018 májusáig tartott, így ezen időszak alatt az I. rendű alperes saját privát eszközeit is használhatta. Az I. rendű alperes emellett már az IT-szabályzat bevezetésekor jelezte az I. rendű felperes felé, hogy a szabályzat betarthatatlan, továbbá, hogy nemcsak ő, de szinte senki nem tartotta be az abban foglaltakat, melyből következően az I. rendű alperes magatartása nem minősül a jóhiszeműség és

tisztesség elvét sértő módon történő megszerzésének, ugyanis az I. rendű felperes által ismert, nem vitatott, sőt a felperesi társaságon belül mások által is alkalmazott gyakorlatot követte munkaviszonyának fennállása alatt.

[28] Mindezekon túl a jogátruházást megelőzően - 2020. május 22. napja előtt - történt cselekményeket a törvényszék nem vizsgálhatta volna, mert a megszerzés pillanatában olyan felperes (az I. rendű felperes) kívánt igényt érvényesíteni, akinek a jelen perben már nincs keresetösségi joga, mivel az őt illető valamennyi jogot teljes körűen átruházta II. rendű felperesre. A II. rendű felperes viszont azért nem érvényesíthet 2020. május 22. előtti igényt az I. rendű alperes fellebbezési álláspontja szerint, mert ebben az időpontban még nem illette meg az igényérvényesítés lehetősége.

[29] A törvényszék megsértette továbbá a Pp. jóhiszeműségre vonatkozó 5. §-ában foglalt alapelvét - amely nemcsak a peres feleket köti - azáltal, hogy a II. rendű alperessel, mint érdekelt féllel nem közölte a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.090/2020/5. sorszámú, az elsőfokú bíróság ideiglenes intézkedést elrendelő végzését hatályon kívül helyező végzését, valamint a perben keletkezett egyéb iratokat, ezáltal közreműködött abban, hogy a II. rendű alperes ezek ismerete nélkül, törvénysértő módon zárta az I. rendű alperes e-mailjeit. Kijelenthető tehát, hogy a Fővárosi Törvényszék nem részrehajlás nélküli, pártatlan eljárást folytatott le, továbbá az ideiglenes intézkedés elrendelése során előre eldöntötte a per kimenetelét, de legalábbis előrevetítette a perben képviselt bírói álláspontot, ami visszaköszön az ítéletében. Ezzel nemcsak súlyos eljárásjogi szabálysértést valósított meg, hanem megsértette a polgári jog alapvető jogelveit is, úgymint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (2) bekezdését, a független és pártatlan bíróság általi tisztességes tárgyaláson történő elbíráláshoz való jogot. Emellett a Pp. 5. §-ában foglalt jóhiszeműség elve, és a 6. §-ban foglalt bírósági közrehatási tevékenység elve is sérült a törvényszék jogszabályellenes eljárási cselekményeivel.

[30] Az elsőfokú ítélet iratellenességének, jogszabály-ellenességének és megalapozatlanságának alátámasztásául előadta az I. rendű alperes a fellebbezésében, hogy az üzleti titokhoz való jogot 2018. augusztus 7. napjáig a Ptk. 2:47. §-a szabályozta, ami a felperesek által hivatkozott engedély nélküli másolatkészítés általi jogosulatlan megszerzést nem tartalmazza. 2018. augusztus 8. napját követően az üzleti titok védelmét az Üttv. rendezi, mely jogszabálynak azonban nem felelnek meg a felperesek F/11 és F/12. szám alatti mellékletekben sérelmezett tudományos információk, amelyek 2018 óta publikusak, így azok közismertek és bárki számára könnyen hozzáférhetőek. A felperesek nem nyilatkoztak arról, hogy a becsatolt e-mailek milyen vagyoni értékkel bírnak, illetve azok megsértése, nyilvánosságra hozatala esetén a felpereseket milyen mértékű anyagi kár érné különös tekintettel az e-mailek elküldése óta eltelt 2-3 évre. Ezen adatok 2017-2018-as e-maileken alapulnak, így már csak az időmúlás miatt is érthetetlen az Üttv. 14. § (3) bekezdése szerinti rendkívüli sürgős szükség esete. Emellett a biotechnológiai iparban a felperesekhez hasonló publikus cégeknek a törvény szerint minden egyedi technológiát és know-how-t nyilvánosságra kell hozni a befektetők tájékoztatására. Ebből eredően a perbeli esetben az üzleti titok fennállásának vizsgálata kapcsán a törvényszék nem járt el körültekintően.

[31] Az adott helyzetben általában elvárható felperesi magatartás az I. rendű alperes fellebbezési álláspontja szerint nem teljesült, mivel az I. rendű felperes 2017 előtt egyáltalán nem rendelkezett egységes és biztonságos informatikai infrastruktúrával és a biztonsági intézkedések még 2017-ben sem valósultak meg maradéktalanul. Az I. rendű alperes részére 2017 októberében beszerzett új laptop konfigurálása 2018 májusáig tartott, amely idő alatt az I. rendű alperes teljesen jogszerűen használta a régi laptopját tudományos tevékenysége végzése közben. A közel másfél éves időszak alatt nem volt megfelelő az I. rendű felperes informatikai biztonsági rendszere, mindeközben a régi laptop, a saját telefon és a saját e-mailek használata elfogadott és megengedett volt mind az I. rendű alperes, mind pedig a többi munkavállaló esetében. Az I. rendű alperes továbbá az I. rendű felperes munkavállalójaként az IT és IP szabályzatokat nem fogadta el, kifejezetten hangsúlyozta a szabályzatokkal kapcsolatos ellenvetését, jelezve, hogy azt nem lehet betartani. A felperesek az informatikai biztonsági jelentést leszámítva nem igazolták, hogy az I. rendű alperes 2016 végétől megkezdett munkaviszonya alatt akárcsak egyszer is jelezték volna az I. rendű alperesnek a perben sérelmezett jogsértő magatartást. Teljességgel alaptalan és valótlan azon felperesi állítás, hogy nem voltak tudatában az I. rendű alperes privát e-mail címéről történő levelezésnek, amikor annak éveken keresztül rendszeres címzettjei voltak és a privát e-mail használata gyakori volt a felperesnél. Kizárólag egy külső szakértő tudta volna megállapítani, hogy az I. rendű felperes valóban úgy járt-e el, ahogy az az adott helyzetben elvárható lett volna. Az erre vonatkozó bizonyítási indítványt ezért jogellenesen utasította el a törvényszék.

[32] Arra is hivatkozott a fellebbezés, hogy az I. rendű alperes 2016 és 2019 között ügyvezetője volt az I. rendű felperesnek és ezen felül irányította a tudományos munkát a felperesi cégben, ezért az I. rendű, majd a jogátruházást követően a II. rendű felperes összes szellemi tulajdona és szabadalma az I. rendű alperes nevéhez fűződik. A jelen perben érintett szabadalmazható találmányt az I. rendű alperes találta fel az I. rendű felperessel fennálló munkaviszonya alatt, az azzal kapcsolatos dokumentumokat is az I. rendű alperes készítette, másrészt azokhoz a munkája végzése során hozzáfért. Az I. rendű alperest továbbá ugyanúgy terhelte a titoktartási kötelezettség a munkaszerződése alapján, mint ahogy arra a felperesek hivatkoznak az üzleti titkokat megismerő további érintett személyek vonatkozásában. Az I. rendű alperes titoktartási kötelezettsége ráadásul a munkaszerződése alapján nem csak öt évig, hanem korlátlan ideig fennáll. Tekintettel arra, hogy a szabadalmakat az I. rendű alperes hozta létre, így azokhoz nem engedély nélkül jutott hozzá, és nem is a jóhiszeműség és tisztesség követelményeibe ütköző módon, hanem az I. rendű felperes érdekében végzett munkavégzése során. Az I. rendű felperes továbbá kifejezetten tudott az I. rendű alperes privát e-mail használatáról és az arról történő levelezéseiről, melyet annak érdekében folytatott, hogy a munkavégzés folyamatosan biztosítva legyen. Mindezek alapján az I. rendű alperes nem valósított meg jogsértést, ennek hiányában pedig az Üttv. 7. §-ában foglalt szankciók alkalmazása sem indokolt.

[33] Az I. és II. rendű felperesek fellebbezési ellenkérelmeikben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

[34] Fellebbezéssel nem volt támadott az elsőfokú ítélet I. rendű felperes teljes keresetét, valamint a II. rendű felperes meghaladó keresetét elutasító, továbbá a II. rendű alperest az I. rendű alperes privát tárhelyén tárolt F/11-12 lista szerinti levelek törlésére kötelező

rendelkezése, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 358. §-ának (5) bekezdése alapján nem érintette.

[35] A fellebbezés nem alapos.

[36] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, és annak alapján - az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával - megalapozott döntést hozott. Ítéletét minden lényeges kérdésre kiterjedően részletesen megindokolta, jogi indokait a Fővárosi Ítéltábla teljes körűen osztotta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az elsőfokú ítélet helyes indokai közül az alábbiakat hangsúlyozza.

[37] Mindenekelőtt rögzíti a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó, a Pp. 380. §-ában, illetve 381. §-ában rögzített, az ügy érdemi eldöntésére is kiható, lényeges eljárási szabálysértést nem észlelt. A fellebbezés által e körben hivatkozott körülményt az ítéltábla nem látta fennállónak.

[38] Az I. rendű alperes alaptalanul hivatkozott arra a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a kérelemhez kötöttség elvét akkor, amikor bár a II. rendű felperes a 2018. augusztus 8. és 2019. március 11. napja közötti időszak vonatkozásában kérte az engedély nélküli másolás megállapítását, azonban a törvényszék ítéletében e kérelmet a 2017. június 22. és 2018. augusztus 7. napja között keletkezett e-mailekre is kiterjesztette.

[39] Az elsőfokú bíróság az F/56. szám alatt csatolt kiegészítő megállapodás alapján akként foglalt állást, hogy a perbeli üzleti titokhoz fűződő anyagi jogi jogosultság és az ezen alapuló igény nem osztható meg és az nem is került megosztásra, hanem egységes maradt, így az I. rendű felperes keresetösségi joga az átruházás napjával anyagi jogi jogosultság hiányában megszűnt, és ezt követően kizárólag a II. rendű felperes vált jogosulttá bármilyen jogviszonyból származó igényt érvényesíteni az I. és a II. rendű alperessel szemben. Erre alapítva utasította el a törvényszék az I. rendű felperes teljes keresetét, amely elutasító rendelkezés fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett, így az annak alapjául szolgáló ítéleti megállapítás a másodfokú eljárásban már vitássá nem tehető és azt az I. és II. rendű felperések fellebbezési ellenkérelmükben már nem vitatták.

[40] A másodfokú eljárás során tehát abból a tényből kellett kiindulni, hogy az átruházás napját - 2020. május 22. - követően az I. és II. rendű alperessel szemben az igényérvényesítés lehetősége a II. rendű felperest, mint kizárólagos jogosultat illeti meg mind az átruházás napját megelőző, mind az azt követő bármely perbeli jogviszonyból származó igény tekintetében.

[41] A kifejtettek következtében a törvényszék helytállóan vizsgálta az I. rendű alperes által az átruházás napját megelőzően elkövetett jogsértő magatartásokat, és jogszerűen vette figyelembe a II. rendű felperes perbeli nyilatkozataiként az I. rendű felperes által tett perbeli nyilatkozatokat. Az elsőfokú bíróság még arra is tekintettel volt, hogy a II. rendű felperes 2020. május 22. napjától kezdődően kérte a jogsértés megállapítását, amelyre tekintettel az elsőfokú ítélet rendelkező részében a jogsértés kezdő időpontjaként – helyesen - 2020. május 22. napja került megállapításra.

[42] Emellett a törvényszék ítéletének rendelkező részében a II. rendű felperes kereseti kérelme I.3. (ii) és (iii) pontjaiban foglalt kérelmeket bírálta el, amelyben az engedély nélküli jogellenes másolatkészítés útján továbbított e-mailekhez való hozzáférés vonatkozásában a 2017. június 22. és 2019. március 11-e közötti időszakban kérte a II. rendű felperes a jogsértés megállapítását hivatkozva arra, hogy az I. rendű alperes ezt 2020. május 22. napjától jogellenesen fenntartja.

[43] A II. rendű felperes továbbá az (iii) pontban annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes jogsértést követett el azzal, hogy 2017. június 22. és 2019. március 11. napja között a magáncélra használt felhőalapú tárhelyére másolta az F/11-F/12. mellékletben felsorolt e-mailek csatolmányait képező, 2020. május 22. napjától a felperesi jogutód üzleti titkát tartalmazó fájlokat, ezzel megsértve a felperesi jogutód üzleti titokhoz fűződő jogát azáltal, hogy ezen fájlokat engedély nélküli másolatkészítés útján jogosulatlanul szerezte meg.

[44] A II. rendű felperes tehát a kereseti kérelmei I.3. (ii) és (iii) pontjaiban annak megállapítását kérte a Fővárosi Törvényszéktől, amit az elsőfokú bíróság a perben lefolytatott bizonyítás alapján megállapított. Ezáltal a II. rendű felperes keresetváltoztatásának (24) bekezdésében foglalt I.3. (ii) és (iii) pontjai szerinti kereseti kérelmeit bírálta el. Az elsőfokú bíróság ezért nem terjeszkedett túl a II. rendű felperes kereseti kérelmein, és eljárása nem ütközött a Pp. 342. §-ának (1) bekezdésében rögzített szabályba. Ennek ellenkezőjére alaptalanul hivatkozott az I. rendű alperes a fellebbezésében.

[45] Kellő alap nélkül sérelmezte azt is a fellebbezés, hogy a törvényszék megsértette a Pp. 5. §-ának (1) bekezdésében foglalt jóhiszemű eljárás követelményét. Ahogyan erre helytállóan utaltak a felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben, a jóhiszemű eljárás követelménye kizárólag a feleket és más perbeli személyeket köt az eljárási jogok gyakorlása és a perbeli kötelezettségek teljesítése során, az a bíróságokra nem vonatkozik. Emellett az I. rendű alperes által érdemben e tekintetben felhozottakat a Fővárosi Ítéltábla a 2020. június 30-án kelt 8.Pkf.25.442/2020/3. számú végzésében már elbírálta, és azokat alaptalannak találta.

[46] Megalapozatlanul sérelmezte az I. rendű alperes a fellebbezésében a szakértői bizonyítás elmaradását is, mely szakértő kirendelésével az I. rendű alperes azt kívánta bizonyítani, hogy az I. rendű felperesnél - állítása szerint - bevett gyakorlat volt a privát e-mail címek használata. Ennek megállapítása nem igényel speciális szakértelmet, így az I. rendű alperes által indítványozott bizonyítás nem szakkérdés. Emellett az elsőfokú bíróság által lefolytatott tanúbizonyítás eredményeként rendelkezésre állt tanúvallomások alátámasztották, hogy az I. rendű felperesnél nem volt bevett gyakorlat a magán e-mail címek használata a felperes tevékenységébe eső kommunikáció, illetve a munkavégzés során. Ezért a fellebbezésnek a szakértői bizonyítás elmaradását sérelmező része nem alapos.

[47] Mindezek alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt ok, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla érdemben bírálta felül, mely érdemi vizsgálat eredményeként azt megalapozottnak találta.

[48] A másodfokú bíróság osztotta a törvényszék álláspontját abban, hogy a csatolt dokumentumok alapján megállapítható, hogy az F/11. és F/12. szám alatti mellékletekben szereplő e-mailek tárgya az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerinti üzleti titok, amelyek jogosultja a felperes. Ennek megállapítása során helyesen indult ki abból, hogy az I. rendű alperes a per tárgyává tett adatokat a felperesnél rendszeresített vállalati levelező rendszeréből másolta át a privát tárhelyére, mely elektronikus levelező szolgáltatások nyilvánvaló jellemzője, hogy azok tartalma felhasználónév és jelszó megadásával hozzáférhető. Ebből helytállóan következtetett arra az elsőfokú bíróság, hogy az F/11. alatti listán szereplő levelekben lévő adatok titkossága teljesült, mivel a j...@t...com e-mail címen meglévő, és onnan elküldött anyagok nem könnyen hozzáférhetőek, ennél fogva azokat titkosnak kell tekinteni.

[49] Az I. rendű alperes nem tette kétségessé védekezésében, hogy a továbbított adatokat munkaviszonya teljesítése körében állította elő, illetve szerezte meg, mely tényből okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy az adatok a felperes érdekkörében keletkeztek, ezért azokat nem lehet privát jellegűnek tekinteni. Megfelelően volt tekintettel arra is a törvényszék, hogy a felperes fő tevékenysége a biotechnológiai kutatás-fejlesztés, amely piacon való érvényesülés fontos feltétele az innováció, amelyben kiemelt szerepe van az üzleti titkoknak. Mindezek alapján osztható volt az álláspontja abban, hogy az I. rendű alperesnek, mint tudományos igazgatónak a vállalati e-mail címen elérhető adatok nem közismertek és nem is könnyen hozzáférhetőek, azaz titkosak.

[50] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság tehát, amikor az I. rendű alperestől kívánta meg, hogy ennek ellenkezőjét – az adatok nyilvánosságát, illetve könnyű hozzáférhetőségét – bizonyítsa. Az I. rendű alperes azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem igazolta azon állítását, hogy a kérdéses levelek tartalma kizárólag olyan szabadalmi adatokra vonatkozott, amelyek bárki számára hozzáférhetőek nyilvános adatbázisban, illetve szakcikkekben. Önmagában annak tényéből ugyanis, hogy a felperes kutatási és fejlesztési tevékenységével összefüggésben szellemi alkotások is létrejöttek, amelyek jogi oltalomban részesültek, illetve azokról szakcikk született nem következik, hogy az azokkal összefüggő tudományos adatok nyilvánosak.

[51] Mindemellett az I. rendű alperes semmilyen konkrét állítást nem tett a levelek tartalmára vonatkozóan, mindössze általános utalásokat adott elő. Annak ténye pedig, hogy az I. rendű alperest esetlegesen szerzői jog illeti meg az adatok segítségével előállított szakcikkek tekintetében, nem érinti azt, hogy az adatok, mint üzleti titkok kit illetnek meg. Ezt helytállóan állapította meg a törvényszék határozatában.

[52] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes a titkai megóvása érdekében az adott helyzetben elvárható magatartást tanúsította. Mindezt alátámasztja a 2017-2018. időszakban eszközölt informatikai beruházás és az ennek nyomán megalkotott szabályrendszer, amely az üzleti titkai védelmét szolgálja.

[53] Azt is helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy a megalkotott IT-szabályzat az I. rendű alperesre kötelező volt, az e tekintetben kifejtett érveit a másodfokú bíróság teljes körűen osztotta, így azok szükségtelen megismétlése nélkül mindössze visszautal az elsőfokú ítélet e tekintetben kifejtett helyes indokaira.

[54] Mindezen körülményekből megalapozottan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy az F/11. melléklet szerinti e-mailek olyan titkos adatokat tartalmaznak, amelyek védelme érdekében a felperes az általában elvárható magatartást tanúsította, ezáltal a levelek tárgya tekintetében az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerinti feltételek teljesülnek.

[55] Az F/12. szám alatti e-mailek vonatkozásában – amelyeket az I. rendű alperes a j...@i...com privát e-mail címéről továbbított harmadik személyek részére – a törvényszék helytállóan foglalt állást akként, hogy az első ránézésre az I. rendű alperes magánlevelezésének tekinthető e-mailek valójában a felperes üzleti titkait képezik. Mindezt igazolja a II. rendű alperes adatszolgáltatása, valamint annak ténye, hogy az I. rendű alperes a felperes kiemelt pozícióban lévő, stratégiai jelentőségű munkavállalója volt, a levelek pedig a felperes hivatalos levelezőrendszerébe irányulnak, amely kellőképpen alátámasztja azt, hogy azok tartalma a felperes tevékenységével kapcsolatos, bizalmas adatokat képez.

[56] Mindezek következtében az elsőfokú bíróság alappal állapította meg, hogy az F/11. mellékletben felsorolt e-mailek és csatolmányaik privát e-mail címére történő továbbításával (másolásával), azok tárolásával és az ezáltal megvalósult jogosulatlan hozzáféréssel, továbbá az F/12. mellékletben felsorolt e-mailek és csatolmányaik másolásával és az azokhoz való jogosulatlan hozzáféréssel az I. rendű alperes megsértette a felperes üzleti titkokhoz fűződő jogát.

[57] Osztható volt az elsőfokú ítélet álláspontja az I. rendű alperes által használt régi laptop tekintetében is. A törvényszék helyesen tulajdonított jelentőséget annak, hogy az I. rendű alperes nem állította és nem valószínűsítette, hogy a munkavégzés körében vagy érdekében előállított, illetőleg megszerzett adatokat akár a felperes erre irányuló felszólítása nyomán, akár a munkaviszonya megszűnését követően véglegesen eltávolította volna erről a számítógépről. Mivel a készüléket az I. rendű alperes a felperes részére történő munkavégzés során használta, mely készüléket a felperes a saját virtuális magánhálózatába (VPN) bekapcsolta, ez lehetővé tette az I. rendű alperes számára, hogy úgy küldjön vagy fogadjon adatokat, mintha a számítógépe közvetlenül kapcsolódna a felperes helyi hálózatához.

[58] Helyesen fogadta el bizonyítottanak az elsőfokú bíróság azt a felperesi állítást, hogy az I. rendű alperes a munkavégzés körében, illetve érdekében előállított vagy megszerzett adatokat a mai napig ezen a számítógépen tárolja. A másodfokú bíróság osztotta álláspontját abban is, hogy ennek ellenkezőjéről kizárólag a készülék fizikai vizsgálata alapján lehetne meggyőződni, amely elől az I. rendű alperes elzárkózott. Ennek tényét megalapozottan értékelte a törvényszék az I. rendű alperes terhére.

[59] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes és megalapozott volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – annak helyes indokai mentén – helybenhagyta.

[60] Az I. rendű alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. §-án keresztül érvényesülő Pp. 83. § (1) bekezdése szerint megfizetni tartozik a felperesek oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján, a Pp. 81. §-a szerinti költségfelszámítás figyelembevételével, de az elvégzett tevékenységgel arányban állóan – mérlegeléssel - csökkentett mértékben megállapított (50.000 forint) másodfokú ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

[61] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2021. (III. 6.) Korm. rendelet 27. § (1) és (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. június 24.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

